

אָחו

הַז

תרגומי שירה מעברית לרוסית מאת אדולף גומן
Поэзия в переводе с иврита Адольфа Гомана

СТИХИ ДЛЯ ДЕТЕЙ

שירים לילדים

adolf.goman@gmail.com

Оглавление		תוכן העיניים	
Меир Шалев	<u>Зуб, у которого шатался мальчик</u>	מאיר שלו	השן שהתנדנד לה הילד
Лея Гольдберг	<u>Куплеты для горицвета</u> <u>Шоколадные зайчики</u> <u>Что делают лани</u> <u>Прекрасный день</u> <u>Волшебная шляпа</u> <u>Легенда</u> <u>Находка</u> <u>Плохое настроение</u> <u>Почему мальчик смеялся во сне</u>	לאה גולדברג	פזמון ליקינתון ארנבות משוקולד מה עושות האילות יום יפה כובע קסמים אגדה מציאה ברגז מדוע הילד צחק בחלום
Натан Альтерман	<u>Храбрый охотник</u> <u>В детской</u>	נתן אלתרמן	גד גבור ציד בחדר הבבות

Меир ШАЛЕВ

Зуб, у которого шатался мальчик

Вот как было дело.
Жил Зуб ярко белый
во рту у мальчишки -
красивый и целый.

Во рту было очень темно, очень тесно:
тьма тьмущая всяких зубов неизвестных
и длинный язык (он бросался словами -
его прикусили: держись за зубами!)

Но
Мальчик смеялся, болтал, ел, зевал,
и рот он при этом всегда открывал.
«Ага! Вот соседние зубы, губа,
А это – рука, и окно, и труба.
Ой, сколько всего, как красиво вокруг!
Да здравствует свет – мой помощник и друг.

השן שהתנדנד לה הילד

פעם אחת,
בתוך פה של ילד אחד,
גרה לה שן,
נחמדה במיוחד.

בתוך הפה היה חשך מצרים,
והיתה גם לשון, והיו עוד שנים,
ואם הלשון דברה לא יפה,
הן נתנו לה נשיכנות: "תשמרי על הפה!"

אבל -
כשהילד פהק או אכל או דבר או צחק
הפה נפתח ואור נדלק:
הנה השנים השכנות. הנה הלשון.
וזאת היד וזה חלון.
הוי, כמה חויץ! וכל כה הרבה נוף!
הכל פה יפה, מתוק האור וטוב.

А вот это – книжка, она про зверей,
Как много картинок и букв разных в ней!
А если повыше смотреть, над десной,
Там Мама смеётся с тобой над тобой».

Всё интересно очень, но – закройся, рот! –
ведь зубы, любят темноту, пора домой.
И очень любят зубы всё кусать,
Грызть и жевать, и всё перетирать:
корнфлекс на утро или тост, потом
днём шницель, йогурт, фрукты перед сном,
глазунью, яйца всмятку - всё подряд,
цедить сквозь зубы сок и лимонад.
А дважды в день к ним на визит короткий
Приходит вместе с Пастой тётя Щётка.
Весь день – еда и чистка по часам,
и все сидят рядочком по местам.

И наш Зуб тоже находился там.

Но ночью однажды, едва он уснул,
Наш Зуб просыпается вдруг:
«Ой, землетрясение! Ой, караул!
Что такое творится вокруг?
Шатается всё, будто ветер подул,
Всё так и ездит туда и сюда,
немножко болит и мешает слюна.
Ой, помогите: я только проснулся
и вижу, что Мальчик-то мой пошатнулся!»
Вдруг рот открывается, Палец влезает,
Касается, давит слегка, проверяет.
«Мама, мамочка!» - Мальчик зовёт, –
«Я проснулся, скорее иди, посмотри:
Зуб у меня зашатался внутри».
«Что? – удивляется Зуб – это я?!

Нет, ты у меня, а не я у тебя!»

הנה ספר על חיות,
ובו תמונות ואותיות,
ואם את המבט נרימה -
מעל הספר מחיכת אמא.

הכל כה מענין, אבל
שנים אוהבות להיות בחשך פנימה.
וגם ללעס הן אוהבות,
לנגס, לטחון, לחתך לחתיכות.
בבקר קורנפלקס או טוסט,
בצהרים שניצל, לפנות ערב פרות.
ביצה מקשקשת, חביטה או עין,
ולפעמים יש שטפון, של מיץ או של מים.
ופעמים ביום השן נפגשת
עם הגברת משיחה ועם הגברת מברשת.
צחצוחים, ארוחות, כך חולף לו הזמן,
כל השנים יושבות במקומן,

וגם השן שלנו כאן.

עד שערב אחד, קצת אחרי שנרדמה -
התעוררה!
אוי ואבוי! איזו מהומה!
מה קרה?
"משהו גז", היא אמרה לעצמה,
"מתנדנד מצד לצד..."
מוזר מאוד, וגם כואב לי קצת.

שמו שנים! אני נבהלת!
אוי ואבוי! מתנדנד לי הילד!"
פתאום נפתח הפה, אצבע נכנסת -
נוגעת, לוחצת, בודקת, מנסה.
"אמא", הילד קרא,
"התעוררתי! אני לא ישן!"
השן התפלאה: "סליחה!?"
זה אתה שמתנדנד לי ולא אני לך!"

«Сынок мой растёт... - улыбается Мать –
Ну, зуб зашатался, что ж переживать:
Ведь зуб-то молочный, пора выпадать.
Дай, я тебя обниму, поцелую, герой,
И вырастет вместо него зуб другой».

Зуб не понимает и Зуб возмущён:
«Не я должен выпасть отсюда, а он.
Что значит «молочный»,
Что за намёк?
Тогда уж
он мальчик-сметана, ты – мама-творог».

А время не дремлет, идёт и идёт,
За ночью ещё день, неделя, и вот
Мальчишка уже не даёт ему жить:
Шатается так, что трясётся весь рот.
И яблоко трудно уже надкусить,
А уж о морковке и речь не идёт.
«И что ж это будет?» - Зуб хочет понять –
В конце концов кашу
Смогу лишь глотать.

Зуб надавил справа,
потом потянул слева.
Когда же мальчишка уже упадёт?
«Может, привязать его ниткой
К ручке двери?
Или к поводку собаки,
И бросить ей кость?
Ох, уж этот мальчишка!..
Шататься горазд,
Но торчит, как гвоздь».

Однажды вечером, ближе к ночи

אמא באה ושמה: "יש לי ילד גדול.
שן ראשונה מתנדנדת, עוד מעט היא תפל.
אל תדאג, זאת שן חלב בסך הכל".
נשקה, חבקה והתרגשה:
"בקרוב תצמח לך שן חדשה".

השן התרגזה: "בשום אפן ופנים!
אם מישהו יפל פה, זה הוא ולא אני.
ולמה את קוראת לי שן חלב?
כי אני עוד קטנה?
אם אני שן חלב,
אז הוא ילד שמנת ואת אמא גבינה!"

ויהי ערב, ויהי בקר, הזמן ממחר,
עוד לילה, עוד יום, שבוע עובר,
והילד הזה, מעצבן,
מתנדנד לה יותר ויותר.
כבר קשה לה לנגס בתפוח,
ועל גזר אין מה לדבר.
"מה יהיה?" היא כאסה,
"בסוף לא אוכל לאכל
אפילו דיסה".

היא דחפה מימין,
היא משכה משמאל,
מתי כבר הילד סוף-סוף יפל?
"אולי אקשר אותו בחוט
לידית של הדלת?
אולי לרצועה של כלב
ואזרק מקל?
אוף! הילד הזה!..
להתנדנד הוא מתנדנד
אך לפל הוא לא נופל".

עד שבקר אחד, ואולי לעת ערב,

Во рту Зуб уже держался не очень.
Тогда он напрягся, тянул и давил,
Качал и качал, жал что было сил,
И вдруг – оп! – себя освободил.

«Мама, иди!» - Малыш закричал, -
Иди же скорее, мой зуб упал!»
А вот и Мама пришла наконец:
«Ну просто чудо, какой молодец!
Ложись-ка спать, приятных снов!
Утром найдёшь под подушкой
Подарок от Феи зубов».

Зуб Мальчика лентой украсил,
на ленту открытку повесил:
«Ура! Как я счастлив и весел!»
Потом под подушку его положил
и лёг на кровать (больше не было сил),
но спать он не мог: «Солнце, встань поскорей!»
Лежал Зуб и долго ждал Фею детей,
Что подарок ему принесёт.

И вот
ночь прошла, и вот утро настало,
и точно, как Мама вчера обещала,
теперь под подушкой коробка лежала.
«Спасибо!» - сказал Зуб, - «Как крышка искрится!»
... И в ней он на память о детстве хранится.

Лежит в темноте, как пристало зубам,
и ждёт в тишине, предаётся мечтам,
спокойно лежит и молчит, но внутри
сердечко волнуясь ему говорит,
что сбудется (завтра, скорее всего):
вновь выглянет солнце, весь мир озарит
и вырастет мальчик другой у него!

כָּבֵד רַק טַפ־טַפָּה הִיא הַיְתָה מְחַבֶּרֶת,
וְשׁוֹב הַדָּפָה וְלַחֲצָה,
עַד שְׁפִתָּאוֹם – תֵּק!
הִיא נְחַלְצָה!

"אָמָא, בּוֹאִי", הֵילֵד קָרָא,
"בּוֹאִי מֵהֵר, הַשָּׁן שְׁלִי נָפְלָה!"
אָמָא בָּאָה, הִתְרַגְּשָׁה:
"נִכּוֹן מְאֹד, מִמֶּשׁ נָפְלָא!
לָךְ לִישָׁן, עֵצָם עֵינַיִם,
בְּבִקָר תִּמְצָא מִתַּחַת לְכֶר
מִתְּנָה מִפִּיֵּת הַשָּׁנִים

גַּם הַשָּׁן הִתְרַגְּשָׁה: "כִּמָּה טוֹב!
הוּא נָפַל לִי סוּף-סוּף!"
הִיא קִשְׁטָה אֶת הֵילֵד,
קִשְׁרָה לוֹ סָרֵט,
"הֵיִדָד! אֲנִי כֹה מְאֻשֶּׁרֶת!"
הִנִּיחָה אוֹתוֹ מִתַּחַת לְכֶר,
שִׁכְבָּה בַּמַּטָּה (כָּבֵד הִיָּה מְאַחֵר),
אָךְ לִישָׁן לֹא יָשְׁנָה.
שִׁכְבָּה וְחִכְתָּה לְפִיֵּת הַיְלָדִים
שֶׁתְּבִיא לָהּ מִתְּנָה.
וְאַכֵּן –

הִלְיָלָה עָבֵר, הִגִּיעַ מִחֵר,
מִתְּנָה לָהּ הַמִּתִּינָה מִתַּחַת לְכֶר:
קִפְסָה עִם מִכְסָּה, מְבִרְיקָה, נִהְדָּרֶת...
"תּוֹדָה", הִיא אָמְרָה, "מִתְּנָה לְתַפְאֶרֶת!"
וּמֵאֵז הִיא שְׁמוּרָה בְּקִפְסָה לְמִזְכָּרֶת.
שׁוֹכְבֶּת בָּהּ בַּחֲשֵׁךְ, כְּמוֹ שְׁשֵׁנִים אוֹהֲבוֹת,
מְחַכָּה וּמִצְפָּה וּמִקְוָה תִּקְוֹת.
דּוֹמָמֶת וּשְׁקִטָּה אֲבָל בְּתוֹךְ תּוֹכָה –
הַלֵּב שֶׁלָּהּ נִרְגָּשׁ.
בְּקִרְוֹב, הִיא בְּטוּחָה,
בְּקִרְוֹב מִמֶּשׁ,
יִצְמַח לָהּ יֵלֵד חֲדָשׁ!

Лея ГОЛЬДБЕРГ

Куплеты для горицвета

Каждой ночью месяц смотрит с высоты
На проросшие за день в саду цветы.
Там на клумбе горицвет надел жёлтенький берет.
Каждой ночью месяц смотрит с высоты.

Говорит тихонько месяц облакам:
«Дайте капельку воды своей садам,
Но чтоб только горицвет не попортил свой берет.»
Так сказал тихонько месяц облакам.

Дождь пришёл, в моё окошко постучал,
И в саду напев весёлый зазвучал.
И ответил горицвет, что погоды лучше нет,
Если дождь в моё окошко постучал.

Завтра все мы соберёмся утром тут
Посмотреть, как наши цветики растут.
И, увидев горицвет, сын споёт ему куплет.
Очень весело, наверно, будет тут.

Песня на музыку Р.Гвили в исполнении Э.Офарим на
сайте <http://www.youtube.com/watch?v=V4b-mIgSyv0>

Шоколадные зайчики

Сын и дочь есть у зайчихи,
сын Зайзай и дочка Чихи.
Оба родились когда-то
в магазине шоколада.

Что за сладкая семейка -

פזמון ליקינתון

לילה לילה מסתכלת הלבנה
בפרחים אשר הנצו בגנה,
בציצי היקינתון בגגנו הקטן
לילה לילה מסתכלת הלבנה.

ואמרת הלבנה לעננים
תנו טפה ועוד טפנת לגנים
שיפרח היקינתון בגגנו הקטן
כה אמרת הלבנה לעננים.

בא הגשם וצלצל בחלונני
שר נגון עליז לפרח בגני
וענה היקינתון בשמחה ובששון
למטר אשר צלצל בחלונני.

ומחר נצא כלנו אל הגן
ונראה שם את הפרח הלבן,
ולכבוד היקינתון בני ישיר את הפזמון
ושמחה גדולה מאוד תהיה בגן.

ארנבות משוקולד

בן ובת יש לארנבת,
בן יצחק ובת יואכבד,
כל אחד מהם נולד,
בחנות של שוקולד.

איזה כנופיה מתקתקת,

мальчик с пальчик, дочь с копейку,
а сама зайчиха-мама
весит лишь двадцать два грамма.

Мать-зайчиха размышляет,
на них глядя, и вздыхает:
«Я совсем тому не рада,
что они из шоколада.

Как же я останусь тут,
если их вдруг есть начнут?
О мой сын, о дочь моя!
Пусть сперва съедят меня!»

**Песня на музыку Гиди Корена в исполнении
ансамбля «Братья и сёстры» на сайте**
<https://www.youtube.com/watch?v=vqOpbq5s2Ws>

Что делают лани

- Что все лани делают по ночам?
- Чтобы отдых дать глазам и ушам,
ножки лёгкие согнув пополам,
лани спят и видят сны по ночам.
- Кто хранит их сладкий сон там в ночи?
- Яркий месяц в небесах сторожит.
Он с улыбкой в лес глядит и ворчит:
«Эй ты, волк, не вздумай выть! Помолчи!»
- Что же снится нежным ланям тогда?
- Что пришли играть слоны к ним туда.
Стали прыгать, началась чехарда;
в ней-то лани побеждают всегда.

בן תינוק ובת תינוקת,
וגם אמא בעצמה
כל גדלה חצי אמה.

והאמא הארנבת,
מסתכלת וחושבת,
טוב למי שלא נולד,
בחנות של שוקולד.

אוי לי איך אוכל לסבל,
אם יתחילו לאכל,
גם את בני גם את בתי,
קדם כל אכלו אותי.

מה עושות האילות

מה עושות האילות בלילות?
הן עוצמות את עיניהן הגדולות.
הן שולבות את רגליהן הקלות,
ישנות האילות בלילות.

מי שומר על חלומן המתוק?
הירח הלבן מרחוק.
הוא מביט אל תוך הגן בבת צחוק
ואומר לכוס ותן: נום ושתיק!

מה חולמות האילות בלילות?
הן חולמות כי הפילות הגדולות
שחקו אתן בג'ולים וגלות,
ובכל, בכל זכו האילות.

- Кто ж их будит после ночи такой?
- Нет, не слон, не волк, не заяц косой,
Не ворона и не кролик лесной -
будит спящих ланей друг дорогой,
самый первый луч зари золотой.

Песня на музыку Йони Рихтера на сайте
<https://www.youtube.com/watch?v=e-qNCZ5e3d4>

Прекрасный день

Воробей в ветвях щебечет:
«Что за день, что за день!
Ведь сегодня солнце светит
целый день, целый день!»

Его лёгкий луч ласкает
Мои перья щекоча.
В небе солнышко сияет
для меня, лишь для меня!»

Кот доволен всем на свете:
«Что за день, что за день!
Ведь сегодня солнце светит
целый день, целый день!»

Щекоча кошачьи уши
и легонечко дразня,
солнышко послало лучик
для меня, лишь для меня!»

И цветок раскрылся яркий:
"Что за день, что за день!
Солнце греет очень жарко
целый день, целый день!"

מי מעיר אותן עם שחר משנתן?
לא הפיל, ולא הקוף, ולא התן,
לא ארנבת, לא שכו' ולא שפן,
כי אילת השחר חברתן
מעירה אותן בבקר משנתן.

יום יפה

הדרורה קוראת בנחת:
"איזה יום, איזה יום!
החמה היום זורחת
כל היום, כל היום!"

ואורה הטוב נוגע
בראשו של גוזלי,
אין ספק שהוא נוגע
בשבילי, רק בשבילי!"

החתול הומה בנחת:
"איזה יום, איזה יום!
החמה היום זורחת
כל היום, כל היום!"

מדגדגת בקרניה
את אזני חתלתולי,
אין ספק: שלחה קרניה
בשבילי, רק בשבילי!"

כלנית קטנה אומרת:
"איזה יום, איזה יום!
החמה היום בוערת,
כל היום, כל היום!"

Листья, стебли оживают,
Вырастают в свете дня.
Нынче солнышко сияет
Для меня, лишь для меня!»

Улыбаясь солнцу смотрит,
разбирает солнце смех:
«Свет лучей моих, - не спорьте! -
он для всех, он для всех!»

Песня на музыку Р.Гвили в исполнении Н.Гендель на сайте

<https://www.youtube.com/watch?v=b1DORshivso>

Волшебная шляпа

Всё время, всё время в течение дня
о шляпе волшебной мечтаю я.
Шляпу с пером такую ищу,
чтоб делала всё, что я захочу.

Надену её и смогу сказать:
«Шляпа, большой мне хочется стать!»
И тут же я начинаю расти,
стану большой, три метра почти.
И во всём мире – вот это успех! -
я уже больше и выше всех.
С испугом смотрят теперь на меня:
уж очень большой теперь стала я.

Не сможет мне вечером мама сказать:
«Смотри, уже поздно, ложись-ка спать!»
И папа не скажет мне грозно: «Эй,
Не лезь в беседу взрослых людей!»

מלטפּת, מטפּחת
אַת עָלִי וְגִבְעוּלִי,
אִין סִפֵּק שְׁהִיא זֹרַחַת
בְּשִׁבְלִי, רַק בְּשִׁבְלִי!"

הַחֲמָה בְּשִׁחוּק סוֹקֶרֶת
אַת יִפְיוֹ שֶׁל הָעוֹלָם.
"אֹר-קֶרְנִי" - כִּרְהִיא אֹמֶרֶת,
"לְכֵלֶם, לְכֵלֶם!"

כובע קסמים

כָּל הַיָּמִים, כָּל הַיָּמִים
חוֹלֶמֶת אֲנִי עַל כּוֹבֵעַ קִסְמִים.
כּוֹבֵעַ קֶטָן, מְקַשֵּׁט נוֹצָה,
הַעוֹשָׂה כָּל מָה שְׁאֲנִי רוֹצָה.

אֶחָבֵשׁ אוֹתוֹ וְאָמַר, לְמִשְׁלִ:
" כּוֹבֵעַ, עֲשֵׂה שְׁאֲנִי אֶגְדָּל!"
וְהִנֵּה מִיַּד הַנְּנִי עוֹלָה,
וְגוֹפִי מִתְמַתֵּחַ וְאֲנִי גְדוֹלָה,
וְאִין כְּמוֹנִי בְּכָל הָעוֹלָם;
כִּי אֲנִי גְדוֹלָה וְגִבּוֹהָה מִכָּלֶם.
וְהַכֵּל מִסְתַּכְּלִים בִּירְאָה וְכִבּוֹד,
כִּי הִרִי אֲנִי גְדוֹלָה עַד מָאֵד.

וְאָמַר בְּעֶרֶב כָּבֵר לֹא תֵאמַר:
"לְכִי לִישׁוֹן, כָּבֵר מֵאַחֵר!"
וְאַבָּא לֹא עוֹד יִגְעַר בְּמַלִּים:
"אַל תִּתְעַרְבִי בְּשִׁיחַת הַגְּדוֹלִים!"

Когда же я начну говорить,
Никто не посмеет рот открыть.

Всё время, всё время в течение дня...

Вот просьба вторая в сердце моём:

«А ну-ка, шляпа, стань кораблём!»

И вот моя шляпа уже не плаву,
и я в ней удобно сижу и плыву
к далёким странам и островам,
туда - сюда, по морям, по волнам.
Увижу много людей, городов,
высоких гор, шумных рек и лесов.
Все люди будут смотреть и гадать,
как девочка может по морю гулять.

А если мне станет грустно одной,
тогда я скажу ей: «Шляпа, домой!»
Вернувшись домой, я своим друзьям
из разных стран подарки раздам.
Вокруг меня будут друзья сидеть,
и, рот раскрывши, мне в рот смотреть.
Теперь мне сказать не посмеешь ты:
"Всё это выдумки, только мечты!"

Всё время, всё время в течение дня...

**Песня на музыку Р.Клинштейн в исполнении Р.Габай
на сайте**

<https://www.youtube.com/watch?v=0kgCK7NuGIo>

Легенда

В зелёном саду ночью и днём

וְכַשְׁאֲדָבַר יִקְשִׁיבוּ כָלֶם,
כִּי אֲנִי הַגְדֹּלָה בְּכָל הָעוֹלָם.

כָּל הַיָּמִים, כָּל הַיָּמִים...

הִנֵּה בְּלִבִּי בִקְשָׁה שְׁנִיָּה:

"כּוֹבֵעַ הִיא לְאַנְיָה!"

מִיָּד הוּא קוֹפֵץ מֵרֹאשֵׁי לַיָּם,
וְאֲנִי מִפְּלִיגָה בּוֹ בְּכָל הָעוֹלָם,
לְאִיִּים רְחוֹקִים, לְאַרְץ זָרָה,
נוֹסַעַת הַלֹּךְ וּבַחֲזָרָה,
וְרוֹאֶה עָרִים וְהַרְבֵּה אָנָשִׁים,
פְּרָסִיִּים וְהוֹדִים וְכוֹשִׁים,
וְאִישׁ לֹא יִבִּין, וְאִישׁ לֹא יֵדַע,
כִּי נוֹסַעַת בָּיָם יִלְדָּה לְבַדָּה.

וְאִם יִהְיֶה לִּי בָיִם עָצוּב,
אֲמַר לוֹ: "כּוֹבֵעַ, הַבִּיתָה שׁוֹב!"
וְאָבּוֹא לְבֵיתִי. וּמְכַל הַמְּדִינֹת
לְכָל חֲבֵרֵי אָבִיא מִתְּנוֹת.
וּמִסְבִּיבִי יִשְׁבוּ חֲבֵרִים,
וְאֲנִי אֶסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים,
וְאִישׁ לֹא יַעֲזֹ לְהַגִּיד לִי עֲקָשִׁיו:
"שׁוֹב הִיא בּוֹדָה סְפוּרֵי קָזָב!"

כָּל הַיָּמִים, כָּל הַיָּמִים...

אגדה

בְּעֵמֶק יֶרֶק סִבְתָּא טוֹבָה

у бабушки доброй светится дом;
она ткёт и ткёт, нет минуты поспать ей:
для неба готовит лазурное платье.

В руках её дряхлых мелькает челнок -
зелень с лазурью, основа – уток.
Жужжит колесо и минуты мчат,
к субботе готов для небес наряд.

Смеётся бабуля:
ткань вышла чудесной:
зелень земли
под лазурью небесной.

Но аисты весть принесли на крыле:
«Бабушка, грустно на нашей земле,
бабушка, в нашей стране не лазурь,
в нашей стране небо будней и бурь».

Смеётся бабуля ...

«Рваное небо
в заплатках висит,
весь воздух сер,
край пуст и забыт».

Бабушка нитки в корзинку сложила,
бабушка дверь за собою закрыла,
в аистов край семени поспешила,
чтоб небо к субботе наряженным было.

Смеётся бабуля...

Она шьёт и ночью,
она шьёт весь день,
стал сад зелёным,

יושבת יומם וליל וטוֹנָה,
טוֹנָה ואוֹרָגֶת בְּדִים מְקַפֶּלֶת,
לְתֹפֵר לְשָׁמַיִם שְׁמֵלָה שֶׁל תְּכֵלֶת.

בְּיַד מְצַמֶּקֶת רוֹעֵד הַמְּנוֹר,
שְׁתִּי וְעָרֵב תְּכֵלֶת ואוֹר.
סוֹבֵב הַגִּלְגָּל וְגִדְל הַבֵּד,
לוֹבָשִׁים הַשָּׁמַיִם שְׁמֵלֹת שַׁבָּת.

צוֹחֶקֶת הַסְּבֵתָא,
שׁוֹלֶכֶת יָדַיִם,
עֵמֶק יֶרֶק
תַּחַת תְּכֵלֶת שָׁמַיִם.

בָּאוֹת חֲסִידוֹת וְחוֹזְרוֹת בְּמַעוֹף:
"סְבֵתָא בְּאֶרֶץ שְׁלֵנוּ עָצוּב,
סְבֵתָא בְּאֶרֶץ שְׁלֵנוּ אֵין תְּכוּל,
לוֹבָשִׁים הַשָּׁמַיִם שְׁמֵלָה שֶׁל חל".

צוֹחֶקֶת הַסְּבֵתָא...

"קָרַע עַל קָרַע
וּטְלָאֵי עַל גַּב טְלָאֵי,
אֶפֹּר הָרוֹם
וְקָרַם הַגִּיא".

סְבֵתָא אֶת כָּל הַחוּטִים מְקַפֶּלֶת,
סְבֵתָא אוֹסֶפֶת אֶת בֵּד הַתְּכֵלֶת,
סְבֵתָא הוֹלֶכֶת לְאֶרֶץ אַחֶרֶת
לְתֹפֵר לְשָׁמַיִם שְׁמֵלָה מְפֹאֶרֶת.

צוֹחֶקֶת הַסְּבֵתָא...

תּוֹפֶרֶת בְּלִילָה,
תּוֹפֶרֶת בְּיוֹם,
יֶרֶק הָעֵמֶק

исчезла тень.
Оделоса небо
в синий наряд,
и весь белый свет
субботе рад.

Смеётся бабуля...

На склоне холма
лес бодро шумит,
из дальнего края
вновь аист летит.

Песня на музыку Аркадия Духина на сайте
<https://www.youtube.com/watch?v=nc5OwCRLIGI>

Находка

Ну, друзья, кто ответит?
...Я по улице шёл,
и не клад, не монеты,
а что я нашёл?

И не лист, не цветочек,
И не шарик цветной:
Я неба кусочек нашёл голубой.

Правда, неба кусочек
удалось мне найти
в луже маленькой очень
под сосной по пути.

Цвет небесной лазури
был прозрачен, глубок;
он сиял после бури

וְהִירָהוּם.
לְבָשׁוּ הַשָּׁמַיִם
שִׁמְלָה כְּחוֹלָה,
בְּכָל הָעוֹלָם
שִׁבְתָּ גְדוֹלָה

צוֹחֶקֶת הַסִּבְתָּא...

עַל רֹאשׁ הַגְּבֻעָה
צִמְרוֹת רוֹעֵדוֹת,
מֵאֶרֶץ אַחֶרֶת
בָּאוֹת חֲסִידוֹת.

מצִיָּאה

חֲבֵרִים, מִי יוֹדֵעַ
מָה מִצָּאתִי בְּרָחוּב?
לֹא מִטְמוֹן, לֹא מִטְבֵּעַ
מִצָּאתִי בְּרָחוּב.

לֹא עֵלָה וְלֹא פֶּרֶחַ,
לֹא כִפְתּוֹר מְנַצֵּץ,
מִצָּאתִי בְּדֶרֶךְ מִתַּחַת לְעֵץ.

חֲתִיכָה שֶׁל שָׁמַיִם
מִצָּאתִי בְּרָחוּב,
בְּשִׁלּוּלִית הַמַּיִם
תַּחַת עֵץ שֶׁבְּרָחוּב.

חֲתִיכָה שֶׁל שָׁמַיִם תִּקְלָת
עֲמֻקָּה וְצִלּוּלָה,
כִּי, פְּשׁוּט, הִיא מִטְלָת

в луже возле дорог.

Луч весёлый, горящий,
прилетев с высоты,
отражался в блестящей
луже чистой воды.

И мне радостно очень,
и мне так хорошо:
я ведь неба кусочек
по дороге нашёл!

**Песня на музыку М.Амарилио в исполнении
М.Баракана на сайте**

<https://www.youtube.com/watch?v=Uu4Li9aCxkg>

Плохое настроение

- Что ты, Маша, встала рано,
смотришь хмуро, бродишь странно,
то ты в кухне, то ты в ванной,
дела не найдёшь никак?
Что ты там под нос бормочешь,
то присядешь, то подскочишь
и ни с кем дружить не хочешь?
"Просто так!"

Она нынче на всех зла:
на сестрёнку, что спала,
и на младшего братишку,
на игрушки – куклу, мишку
и вихрастого козла.
Вот дела!

Старший брат, серьёзный Петя (умный, знает всё на свете
и прочёл – не по слогам -

בשְׁלִילִית הַגְדֹּלָה.

וְגַם קָרָן שׁוֹבֶבֶת
שְׁבָרִים שְׁבָרִים,
בְּשִׁלְיִית מְהִבֶּבֶת
בְּמִים טְהוֹרִים.

וְאוֹרוֹת הָעֵינַיִם
וְמָה טוֹב לִי, מָה טוֹב:
חֲתִיקָה שֶׁל שָׁמַיִם
מִצָּאתִי בְּרָחוֹב.

בְּרָגָז

לְמָה תִּרְצֶה הַמְסַלְסֵלֶת,
כָּל הַבֶּקֶר מִתְבַּטֵּלֶת
מִתְנַדְנֶדֶת כְּמִטְטֵלֶת,
בֵּין אִמְבִּטְיָה וּמִטְבָּח?
לְבִדָּה עַל הַמִּרְפֶּסֶת,
וְרוֹגֶזֶת וְכוֹעֶסֶת,
מְרַגֶּזָה לֹא מִתְפִּיֶסֶת -
"סֵתֶם - כֶּה"!

הִיא בְּרָגָז עַל כָּלֶם
עַל הַפֶּלֶב עֲדוּלָם,
עַל יוֹכֶבֶד הַקְטָנִּיטָה
הַשְׁמִימָה וְהַשְׁמִנְמָנֶת,
עַל יִצְחָק וְעַל מְרִים -
עַל כּוֹ-לָם!

וְאַחִיָּה דֵּן בֶּן עֶשֶׂר, הַפֶּקֶחַ כְּפָרוֹפְסוֹר,
הַקּוֹרָא בְּלִי נְקוּדוֹת

две большие книжки сам)
подошёл к ней не робея:
"Что ты злишься, злая фея?
Тоже мне, большая шишка!
Ей не нравится братишка!
Побыстрей с ним помирись
и по по парку с ним пройдишь".

А она ему в ответ:
«Нет! Ты сам – горшок в трусах
и колёса на глазах!
(Потому что он в очках).
Убирайся, говорят!
Что я, няня? Тоже брат!»
Говорит он ей: «Пока!»,
пальцем вертит у виска.

Вот... А Маша продолжает
раздражаться и шагает,
про себя шаги считает,
не поднимет головы.

Брат ушёл гулять с сестрёнкой,
а она сидит в сторонке,
водит пальцем по клеёнке.
Увы!

Почему мальчик смеялся во сне

Всю ночь эту мальчик смеялся во сне.
Чему же всю ночь он смеялся во сне?
Быть может, приснился ему слон большой:
сидел и играл с ним, качал головой.
Может быть...

ספורים גדולים מאד,
הוא נגש אל המרפסת:
"תרצה, למה את כועסת?
איזו גברת מפנקת!
עם מרים לא משחקת!
התפיסי אתה מהר
ונלך אל החצר."

אבל תרצה הקטנה
עונה: "חמורתים בלי אָזנים!
חלונות במקום עינים!
(פי מרכיב הוא משקפים)
מה נטפלת?
לך וגברח. גם כן אח!"
דן דבר אינו אומר
והולך אל החצר.

פה... ותרצה המסלסלת
מתנדנדת כמטטלת,
נרגזה ומתבטלת,
מזמזמת כמו זבוב.

במטבח בובה שוכבת,
עם מרים הלכה יוכבד,
תרצה לבדה יושבת.
עצוב!

מדוע הילד צחק בחלום

הלילה הילד צחק בחלום.
מדוע הילד צחק בחלום?
אולי הוא חלם שהפיל הגדול
ישב ושיחק עם הילד בחול.
אולי...

А, может быть, облако солнечный круг в воздушный шар маленький спрятало вдруг, и ветер из леса, явившись во сне, тот шар золотой привязал на сосне. Может быть... А, может быть, плюшевый белый медведь Забрался на шкаф и сумел подглядеть, что спрятала мама (никто не найдёт, пока день рождения мой не придёт!) Может быть... И мама, конечно, захочет спросить: «Чем сон тебя, сын мой, сумел рассмешить?» И сын улыбнётся и скажет тогда... ... Но сон-то ушёл и забыт навсегда! Ну, хватит ...		אולי הוא חלם ששען שובב עשה מן השמש בלון של זהב, ובא מן היער הרוח הלץ, תלה את בלון הזהב על העץ. אולי... אולי הוא חלם שדבון-אהרן עלה על כסא וטפס על ארון, ושם הוא מצא מתנה נחמדה שאמא החביאה אתמול מילדה. אולי... ואמא ודאי תשאלנו היום: "מדוע צחקת, ילדי, בחלום?" והוא יחיה וענים יפקח, אבל החלום נעלם ונשכח. ודי...
--	---	--

Натан АЛЬТЕРМАН

Храбрый охотник

Пётр собрался на охоту,
только нет ружья.
Но нашлась метла. «Вот то-то
поохочусь я!»

Заяц! Петя тут же ловко
лёг, ружьё навёл.
Выстрел! Заяц ест морковку,
ухом не повёл.

Но охотник смотрит прямо,
щурит меткий глаз:
«Я тебя дичиной, мама,
угощу сейчас!»

Что-то там в ветвях мелькает...
Петя целит... Бах!
Но ворона продолжает
чистить нос в кустах.

Вот лягушка ловит муху,
та забила в щель.
Петя наш воспрянул духом:
«Ух! Вот это – цель!»

Петя взял её на мушку,
молча взвёл курок...
Громко квакнула лягушка:
«Петя дурачок!»

В детской

Ну, медведь, ложись-ка вмиг,

גִּד גְּבוּר צִיד

גד חשק לצאת לצייד,
אין רובה לגד.
מטאטא היה בבית,
מטאטא? ... נחמד!

הו, שפן! ישר בחוטם
גד ירה כקודם, בום בום!
השפן דילג כקודם,
לא הרגיש מאום.

כציד גיבור הופיע
גד הקט פתאום.
-אמא, רב ציד אביאה,
בשבילך היום!

מה זה שם? עורב כאילו.
גד ירה בו - הך!
העורב יושב, אפילו
לא נבהל כל כך.

אז נפרד, נשא רגלים,
רץ אל השדה.
גורו ארץ ושמיים
מן המטאטא!

לטאה עברה בדרך
גד ירה בה - אש!
הלטאה אמרה בערך
-גד אתה טיפש...

בְּחֶדֶר הַבָּבוֹת

דובי, דובי, שכב לישון,

Не высовывай язык.
Звёзды смотрят на кровать,
ну, медведь, ложись-ка спать.

Если куклу ты обидишь,
двух чертей тогда увидишь.
И тебе они под душем
до зубов промоют уши.

Но глаза закрой плотнее,
скажут черти: «Это да!
Разрешаем ему шею
Не мыть больше никогда».

Спать, медведь, спать-спать-спать!
Кролик, кукла – марш в кровать!

Я укрыла всех вас, спите!
Море тоже тихо спит,
и луна как бэбиситер
всех на свете сторожит.

Спать, медведь...

(Полный текст для взрослых – см. в файле
«Натан Альтерман. Летнее торжество»)

אל תוציא את הלשון,
כבר נוצץ כוכב ראשון,
דובי, דובי, שכב לישון.

אם תנשוך את בובה בתיה
שני שדים יבואו, שניים,
ולך בתוך אמבטיה
ירחצו את האוזניים.

אבל אם עצמת עין,
הם יגידו: נהדר-
וירשו לך שנתיים
לא לרחוץ את הצוואר.

דובי שן, דובי שן,
כלב שן, שן שפן.

את כולכם הנה כיסיתי,
נרדמו חופים וים,
הלבנה כבייבי-סיטר
משגיחה על העולם.

דובי שן, דובי שן,
כלב שן, שן שפן.